

Griffienr.

Not.nr. : GE 66.97.231/02/SW3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 09 OKTOBER 2007

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, 21ste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. , textielarbeider, geboren te)
op , wonende te , van
Turkse nationaliteit

2. , arbeidster, geboren te) op
, wonende te

VERDACHT VAN :

de eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1°,66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

namelijk de restaurantkeuken van met enkele vierkante
meters met een gelijkvloerse constructie op de binnenkoer van
te hebben uitgebreid

op het terrein, gelegen te ten kadaster
gekend onder in eigendom toebehorende aan
hoger vermeld.

te op een niet nader te bepalen tijdstip tussen 1.1.1999 en
31.12.1999 (st 2 en 6)

thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2,99 § 1-1° (en § 3), 146- 1°,
147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS. 08.06. 1999)

WAT DE PROCEDURE BETREFT

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik
gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare
terechtzing van 14 november 2006.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op
7 november 2006.

deelde mee dat het nog niet over een goedgekeurd
vergunningenregister beschikt en dat de gegevens werden opgenomen in
het eerste ontwerp van vergunningenregister van

Op de openbare terechtzitting van 27 maart 2007 werd de zaak op
verzoek van de verdediging uitgesteld met het oog op het volledig
uitvoeren van het herstel.

Op de zitting van 12 juni 2007 werd de behandeling van de zaak in haar geheel hernomen wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel. Op die zitting werd de zaak uitgesteld om het uitgevoerde herstel te kunnen nagaan.

Op de openbare terechtzitting van 25 september 2007 werd de zaak behandeld en aanhoorde de rechtbank:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door toegevoegd substituut-procureur des Konings;
- de beklaagden, in hun middelen van verdediging, voorgedragen door meester advocaat te die hen ter terechtzitting vertegenwoordigt;

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De feiten en hun kwalificatie

Op 11 april 2002 werd een proces-verbaal van vaststelling opgesteld betreffende het perceel gelegen te op het kadaster gekend onder

Er werd vastgesteld dat de bestaande restaurantkeuken enkele vierkante meters werd uitgebreid met een gemetste gelijkvloerse constructie en een afdakje in plastic golfplaten.

verklaarde dat de uitbreiding een drietal jaren geleden werd uitgevoerd.

Op hetzelfde perceel werden voordien al andere bouwovertradingen vastgesteld. Zo werd op 10 juni 1993 proces-verbaal opgesteld wegens het uitvoeren van werken die werden uitgevoerd met het oog op het inrichten van een horecazaak en die onder andere bestonden in het dichtbouwen van de volledige koerruimte met een platform voorzien van 3 koepels.

Uit het dossier blijkt eveneens dat diverse aanvragen tot regularisatie werden ingediend. De laatste aanvraag werd ingediend op 9 april 2004. Die werd geweigerd bij beslissing van 14 oktober 2004.

In het dossier is ook sprake van een scheidingsmuur op de grens van het perceel van de beklaagden en Onder andere voor de opgerichte muur werd aan een vergunning toegekend op 22 augustus 2002.

Op 3 november 2005 besliste het college van burgemeester en schepenen een herstelvordering in te dienen bestaande in de uitvoering van aanpassingswerken. Meer bepaald diende het restaurant beperkt te blijven tot een diepte van 16 meter gemeten vanaf de rooilijn en diende een deel van de toegebouwde binnenruimte voorbij die zone terug te worden opengemaakt zodat een open ruimte met een oppervlakte van 16 vierkante meter zou ontstaan.

Bespreking

De beklaagden betwisten de hen ten laste gelegde feiten niet.

Uit het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat het ten laste gelegde feit naar voldoening van recht bewezen is.

Straftoemeting

De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Artikel 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, stelt het feit strafbaar met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 15 dagen en/of met een geldboete van 26 tot 2.000 BEF.

De feiten zijn strafbaar gebleven onder gelding van het decreet van 18 mei 1999. De straffen bepaald in dit decreet zijn zwaarder zodat toepassing moet worden gemaakt van de strafwet ten tijde van de feiten.

De eerste beklaagde vraagt op grond van de overschrijding van de redelijke termijn de eenvoudige schuldverklaring.

Het proces-verbaal van 11 april 2002 werd opgesteld na een klacht van een buur over het plaatsen van een afdak en een muur zonder vergunning. Daarop werd de eerste beklaagde aangemaand om het opgerichte afdak te verwijderen. De beklaagde werd vervolgens verhoord op 1 oktober 2002. Uit de verklaring blijkt dat de beklaagde een regularisatieaanvraag wou indienen, rekening houdende met het feit dat door een koopovereenkomst met hij over een eigen binnenkoer beschikte. Vervolgens werd op geregelde tijdstippen nagegaan of het afdak werd verwijderd dan wel regularisatie werd verkregen. Na de weigering van de aanvraag tot het verkrijgen van een Stedenbouwkundige vergunning van 09 april 2004 en na het formuleren van de herstelvordering werd de beklaagde nogmaals verhoord omtrent zijn intentie om het gebouw in orde te stellen. Na dagvaarding heeft de beklaagde een ruim uitstel gevraagd en verkregen om tot herstel over te gaan. Dit herstel werd uitgevoerd omstreeks juni 2007. In deze

omstandigheden is er geenszins een overschrijding van de redelijke termijn.

Rekening houdend met het tijdstip waarop de thans te beoordelen feiten werden gepleegd, zoals in de inleidende dagvaarding aangegeven - het betreft misdrijven gepleegd voor 1 januari 2002 - werd daarbij rekening gehouden met de beginselen inzake de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet (art. 2, lid 1 Sw.) en de retroactiviteit van de mildere strafwet (art.2, lid 2 Sw.)

Het dossier toont aan dat de eerste beklaagde zich sinds lang niet bekommert over de naleving van Stedenbouwkundige regels. Hij plaatst zijn eigen belang boven het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening. De beklaagde is weliswaar uiteindelijk overgegaan tot herstel, maar dit slechts na herhaalde aanmaningen daartoe en na verloop van heel wat tijd. In die omstandigheden dient de hierna bepaalde geldboete te worden opgelegd om de eerste beklaagde op zijn verantwoordelijkheid te wijzen.

De tweede beklaagde vraagt de opschorting van de uitspraak van veroordeling. Ook de tweede beklaagde heeft onvoldoende haar verantwoordelijkheid opgenomen. De rechtbank gaat bijgevolg niet in op de gevraagde opschorting. De hierna bepaalde geldboete volstaat om haar op haar verantwoordelijkheid te wijzen.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

De herstellvordering werd geformuleerd op basis van de weigering van Stedenbouwkundige vergunning van 09 april 2004. De werken waarvoor regularisatie werd gevraagd bestonden onder andere in het dichtbouwen van de koer voor de verbruikszaal en de omvorming van een berging van ongeveer 20 vierkante meter met verdieping tot keuken. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen maakt ook melding van "de laatste ingreep" die ook het koertje dicht dat gelegen is achter de berging die in het ontwerp wordt ingericht als keuken.

De beklaagden worden alleen vervolgd voor het dichten van de koer die gelegen was achter de keuken. De strafvordering heeft geen betrekking op het dichtbouwen van de koer voor het uitbreiden van het restaurant. Voor het laatstgenoemde werk kan bij gebrek aan strafvervolging de herstellvordering niet op ontvankelijke wijze worden ingesteld.

De rechtbank kan alleen het herstel beoordelen in de mate waarin het betrekking heeft op het afdak. Op dat punt is de herstellvordering zonder voorwerp geworden door het uitgevoerde herstel.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlastelegging hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

In hoofde van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten SAMEN, tot een **GELDBOETE van (vijfenzeventig frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) DRIEHONDERD EENENZEVENTIG KOMMA VIERENTACHTIG (371,84) EUR.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ACHT DAGEN**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

In hoofde van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten SAMEN, tot een **GELDBOETE van (vijfenzeventig frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =>) DRIEHONDERD EENENZEVENTIG KOMMA VIERENTACHTIG (371,84) EUR.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van ACHT DAGEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagden
HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **60,66 EUR.**

Legt de veroordeelden eveneens
ELK een vergoeding op van 28,84 EURO in uitvoering van art. 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en van art. 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Zegt dat de herstellvordering in de mate waarin ze betrekking heeft op het afdak zonder voorwerp geworden is.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlastelegging.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **09 oktober 2007**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter;
 - substituut- Procureur des Konings;
- arriffier